

Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 4416/11
20.11.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Обрада Андрића, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Министарства одбране Републике Србије, Војнограђевински центар “Београд” из Београда, коју заступа Дирекција за имовинско – правне послове, Одељење у Београду, Светозара Марковића 21, против туженог Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско – правне послове, ради поништаја закључка 07 број 463-02-00341/2004 од 31.12.2010. године, у предмету понављања поступка, са заинтересованим лицима А.А. из ... Ул. ..., чији је пуномоћник Горан М. Митровић адвокат из Београда, Пожешка 43/45, Б.Б. из ..., Ул. ..., В.В. из ..., Ул. ... бр. ..., Г.Г. из ..., Ул., Д.Д. из ..., Ул. ... бр. ... и Ђ.Ђ. из ..., Ул. ... бр. ..., по одржаној усменој јавној расправи дана 20.11.2012. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 20.11.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** закључак Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско – правне послове, 07 број 463-02-00341/2004 од 31.12.2010. године, и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним закључком донетим у извршењу пресуде Управног суда – Одељења у Нишу II-1 У 9093/10 (2009) од 18.01.2010. године, одбачен је, као недопуштен предлог за понављање поступка Министарства одбране РС, Секретаријат Министарства – Дирекција за

имовинско – правне послове, окончан решењем Министарства финансија, 07 број 463-00341/2004 од 14.05.2005. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 18.04.2011. године, тужилац је оспорио правилност и законитост закључка туженог органа са законом прописаних разлога. У погледу благовремености поднетог предлога за понављање поступка тужилац је навео да је Дирекцији за имовинско – правне послове МО, као заступник Министарства одбране дана 05.04.2005. године, под бројем 619-3 од 25.03.2005. године Војнограђевинска дирекција "Београд" као правни претходник Војнограђевинског центра "Београд" доставила списе предмета општине Савски венац, број 46-30/05, који су у Дирекцији заведени под бројем Инт. бр. 268-1 од 05.04.2005. године. Наводи да се комуникација између организационих целина МО не обавља путем доставница, те да се дан 05.04.2005. године има сматрати као дан када је Министарство одбране сазнало за управни поступак чије се понављање тражи. У погледу правног следбеништва тужиоца истиче да је дана 03.04.1968. године између Дирекције за грађевинско земиште и изградњу града Београда као правног следбеника Дирекције за изградњу и реконструкцију града Београда и Државног секретаријата за народну одбрану закључен Споразум, а да је Државни секретаријат Народне одбране ФНРЈ правни претходник Савезног секретаријата Народне одбране СФРЈ. Даље је навео да је на основу члана 18. Закона за спровођење Уставне повеље ДЗ СЦГ ("Службени лист СЦГ", бр. 1/03) и чл. 7. и 24. Уредбе о образовању министарстава организација и служби Савета министара ("Службени лист СЦГ", бр. 25/03), министар одбране дао овлашћење Дирекцији за имовинско – правне послове Министарства одбране да обавља послове који се односе на предузимање правних средстава пред судовима и другим државним органима, ради остваривања имовинских права и заштите интереса ДЗ СЦГ Војске СЦГ и друго, те да данас Дирекција поступа по овлашћењу Републичког јавног правобраниоца. Истиче да је у прилог чињеници да се спорне катастарске парцеле налазе у саставу војног комплекса "... " достављено обавештење Управе за инфраструктуру, Инт. бр. 4617-9/06 од 26.03.2009. године са пратећом документацијом. Са напред наведених разлога тужилац предлаже да суд тужбу уважи и оспорени закључак поништи.

У одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при наводима из образложења оспореног закључка и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице А.А. из ... у писменом одговору на тужбу датом преко пуномоћника оспорила је наводе тужбе, и сматра да је оспорени закључак правилан и на закону заснован те предлаже да суд тужбу одбије као неосновану.

Тужба је достављена на одговор и осталим заинтересованим лицима, која у остављеном року нису дала писмени одговор на тужбу.

Управни суд је дана 20.11.2012. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09) у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованог лица А.А. адвоката Горана Митровића, а у одсуству уредно позваних заинтересованих лица Б.Б., В.В., Г.Г., Д.Д. и Ђ.Ђ. и у одсуству уредно позваног туженог, а сагласно одредби члана 38. Закона о управним споровима.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу и свих списа ове управне ствари, суд налази да је тужба основана.

Основано се, по оцени Управног суда, тужбом указује да је приликом доношења оспореног закључка повређен закон на штету тужиоца, будући да су приликом његовог доношења повређена правила управног поступка, од утицаја на решење ове управне ствари.

Из списка предмета ове управне ствари произлази да је тужени орган оспорени закључак донео у извршењу пресуде Управног суда – Одељења у Нишу II-1 У 9093/10 (2009) од 18.01.2010. године, којом је уважена тужба и поништено решење Министарства финансија Републике Србије, Сектор за имовинско правне послове 07 број 463-02-00341/2004 од 02.04.2009. године које је донето у извршењу пресуде Врховног суда Србије број 2008/07 од 24.04.2008. године и којим се у ставу првом диспозитива дозвољава понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија 07 број 463-341/2004 од 14.01.2005. године, у ставу другом диспозитива поништава се решење министарства финансија 07 број 463-341/2004 од 14.01.2005. године и у ставу трећем диспозитива понишава се решење Одељења за имовинско – правне и стамбене послове Општине Савски венац у Београду број 46-30/2004-4 од 27.08.2004. године и предмет враћа првостепеном органу на поступак по примедбама изнетим у образложењу овог решења.

Надаље, из стања у списима предмета произлази да је тужени орган, одлучујући о предлогу тужиоца као заинтересованог лица од 05.05.2005. године за понављање поступка који је окончан решењем туженог 07 број 463-341/2004 од 14.01.2005. године, којим је одбијена жалба Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда, изјављена на решење Одељења за имовинско – правне и стамбене послове општине Савски венац број 463-30/2004-IV, од 27.08.2004. године а којим је усвојен захтев тужиоца за поништај правноснажних решења којим је из поседа његових правних претходника изузето градско грађевинско земљиште, због непривођења истог планираној намени, утврдио да се из поднеска овде тужиоца од 05.05.2005. године којим је тражено понављање поступка, не може утврдити када је исти поднет, односно да ли је благовремен и поднет од овлашћеног лица. Ово са разлога, што наведени поднесак не садржи отисак пријемног штамбиља, нити забележбу службеног лица да је поднесак примио на начин прописан чланом 12. Уредбе о канцеларијском пословању органа државне управе и Поглављу II Упутства о канцеларијском пословању органа државне управе, већ садржи само отисак факсимила датума, због чега се, у конкретном случају, не може са сигурношћу закључити када је предлог поднет, односно да ли је исти благовремен, нити се по налажењу туженог органа може поуздано закључити да ли је у моменту подношења предлога за понављање поступка Државна заједница Србија и Црна гора постојала као странка или је њена права и обавезе преузела Република Србија као њен правни следбеник, односно да ли је предлог за понављање поднет од овлашћеног лица са којих разлога је тужени орган у складу чланом 246. став 2. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву оспореног закључка.

Код напред наведеног, по налажењу Управног суда не може се прихватити као правилан закључак туженог органа о недопустивости предлога за понављање поступка поднетог од стране тужиоца.

Наиме, у списима предмета туженог органа који су достављени уз одговор на тужбу не налази се предлог тужиоца за понављање поступка окончаног решењем Министарства финансија 07 број 463-00341/2004 од 14.05.2005. године, нити се у истим списима налази решење Министарства финансија 07 број 463-00341/2004 од 14.05.2005. године. Напротив, у списима предмета туженог органа налази се предлог за понављање поступка који је вођен пред Одељењем за имовинско – правне и стамбене послове Општине Савски венац под бројем 46-30/2004-IV-01, а који поступак је окончан доношењем решења број 46-30/2004-IV-01 од 27.08.2004. године којим су поништена правноснажна решења Секретаријата за привреду и

финасије Савски венац бр. 10643/1-68 од 22.10.1968. године и 4644/68 од 27.12.1968. године којима је одузет посед ранијим власницима Ђ.Ђ. и Д.Д. из Наведени предлог за понављање поступка 46-30/2004-IV-01 не садржи отисак пријемног штамбиља органа коме је поднет, већ само отисак факсимила датума 05.05.2005. године. Такође, у списима туженог органа налази се решење 07 број 463-02-00341/2004 од 14.01.2005. године којим је одбијена, као неоснована, жалба Дирекције за грађевинско земиште и изградњу Београда, изјављена против решења Одељења за имовинско – правне и стамбене послове општине Савски венац у Београду број 46-30/2004-IV/01 од 27.08.2004. године.

Из напред наведеног произлази да је тужени орган оспореним закључком одлучивао о предлогу за понављање поступка окончаног решењем Министарства финасија 07 број 463-00341/2004 од 14.05.2005. године, а којег предлога за понављање као и решења донетог у поступку чије се понављање тражи под наведеним датумом нема приложених у списима туженог органа. Са наведених разлога, по налажењу Управног суда не може се испитати правилност примене материјалног права а закључак је донет уз повреду правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, због чега је по оцени суда оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

Код изнетог оспорени закључак не садржи разлоге из којих произлази као правилан закључак туженог органа о недопуштености предлога за понављање поступка окончаног решењем Министарства финасија 07 број 463-00341/2004 од 14.05.2005. године у смислу члана 246. став 2. Закона о општем управном поступку.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. ст. 2. и члана 42. ст. 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр.111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку, тужени орган дужан је донети нову и на закону засновану одлуку о захтеву тужиоца, при чему је везан правним схватањем суда изнетим у овој пресуди, као и у пресуди овог суда II-1 У 9093/10 (2009) од 18.01.2010. године, у смислу одредбе члана 69. ст. 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 20.11.2012. године, 23 У 4416/11

Записничар,
Мира Стевић Капус,с.р.

Председник већа - судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП